

Understøttelse; bestaaende i fri Kur og Pleie, vilde den ikke saa let komme til at trænge til Fattighjælp. Jeg anser Lovforslaget for at være meget godt helt igjennem, men maa dog fastholde, at Kommunerne skulde yde deres Bidrag enten paa den ene eller den anden Maade, og jeg mener, at navnlig § 9 maa ændres i den Retning, at de Bidrag, som Kommunerne yde til fri Kur og Pleie, kunne de faae afdraget i den Del, som de ellers skulde yde til Sygekasserne. Jeg mener ikke, at det skal være en Naadessag, som det for har været, men jeg mener, at det skal være en Ret for dem at faae disse Bidrag afdraget deri. Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Reddy-Thott: Jeg kan ikke Andet end udtale min Anerkjendelse for det Udgangspunkt, som den ærede Bie Lands-tingsmand for Ute Kredts (Th. Nielsen) tog i sine Betragtninger over Sagen. Det er jo ikke saa sjældent, at det ærede Medlem og jeg i vore Grundbetragtninger kunne have den samme Opfattelse. Jeg tror, at det er nødvendigt, at vi, dersom vi skulle bedømme denne Lov og Konsekvenserne af den, da maa se tilbage paa hele den historiske Tilstand paa den Tid, Friheden kom her ind i Landet, og sammenligne den med den nuværende. Jeg tror, at det er nødvendigt at se paa disse Lovforslag, vi nu have faaet fremlagte her paa Bordet, som et nødvendigt Korrektiv paa de Tilstande, som hele den moderne Lovgivning, paa det socialpolitiske Omraade har frembragt. Paa et historisk Grundlag havde der jo lidt efter lidt udviklet sig en saadan Kæde af smaa Samsund, som indbyrdes hørte sammen, og hvor det enkelte Individ havde sin Støtte i vanskelige Tider, medens paa den anden Side det enkelte Individ ikke havde den tilbørlige Frihed i sine Bevægelser. Det have vi ved de sidste 40 Aars Lovgivning forandret. Man har ved Lovgivningen paa dette Omraade havt Dinene rettede paa en bestemt Ting, nemlig at løse alle de Baand, som ganske sikkert kunde forhindre det enkelte Individis fri Bevægelser. Det er slet. I dette Dieblisk staar det enkelte Individ i Samsundet fuldstændig frit. Alle de Baand, som tidligere knyttede Korporationerne, knyttede Lavene, og paa Landet kan man sige Gudsforholdene sammen, ere mer eller mindre løste. Alle de trykkende Baand, som vare tilstede, ere seldne bort, men samtidig dermed spæver det enkelte Individ løsreven om i Samsundet. Han har ikke fast Grund under Fødderne. Jeg tror, at det maa være den store Opgave, som ligger for Fremtiden, igjen at give det

enkelt Individ fast Jord under Fødderne, igjen at opbygge Samsundet saaledes, at den Samsundskjede, som vi havde bundet, og som havde sin historiske Sammenhæng, kommer frem paany paa en Maade, som er lige langt fjernt fra Fortidens Snørli og fra Socialismens kaotiske Tilstand. Hvorledes dette skal gøres, er det store Spørgsmaal, som vi maa søge at løse, og jeg tror, at disse Lovforslag, som her ere komne frem, fortjene at sees som et bestemt Bidrag i den Retning: igjen at opbygge Samsundet paa en ny Grundvold, som atter kunde staae de smaa Samsund tilstede indenfor det store. Det er, fordi jeg i dette Lovforslag ser en Bestræbelse i denne Retning, at jeg med Glæde kan slutte mig til dets Principer. — Naar vi dernæst skulle se paa Enkelthederne i Lovforslaget, maa de først betragtes fra Arbejdernes Standpunkt. Jeg ser ikke rettere, end at Tilstanden, hvis det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, er saaledes, at den ubemidlede Mand ved at aabe 2 a 3 Dages Arbejdsfortjeneste om Aaret sikrer sig og sin Familie i hele Aaret saaledes, at han faar i Sygdomstilfælde fri Løge og Medicin og en tarvelig Understøttelse baade for sig og sin Familie. Med andre Ord, ved et saadant Tilfælde asurerer han sig mod de allerfarligste og allermost trykkende Omstændigheder, som træffe over den Mand's Hoved, der lever fra Haanden og i Munden, at Sygdom kan falde ind, hvad Dag det skal være, og et Ulykkestilfælde komme, uden at han har Noget til sig og sin Familie. Naar Forholdet er saaledes, kan jeg ikke se rettere, end at man ogsaa fra hele den Del af Samsundet, som dette Lovforslag har til Hensigt at gavn, maa hilse det med stor Glæde. Jeg kan ikke se rettere, end at derved er opnaaet for disse Samsundsklasser en bestemt og stor Støtte i hele deres Kamp for Eksistensen. — Naar jeg dernæst paa den anden Side skal se, hvorledes Bidraget skal staaes fra det Offentlige, skal jeg først bemærke, at jeg er fuldstændig enig i, at der gives et saadant Bidrag fra det Offentlige, og jeg kan heller ikke se Andet, end at det af Regeringen forelagte Lovforslag gaar i den rigtige Retning. Det forekommer mig, at derved træffes det Retfærdige bedre end paa den Maade, som er foreslaaet af Kommissionen. Thi hvem er det, som nyder Fordel af, at der kommer saa saa som muligt til Fattigvæsenet? Det er dog Kommunerne. Og naar altaa Loven den Virkning, som vi ønske, at det lykkes at holde en hel Del Menninger borte fra Fattigvæsenet, som ellers vilde komme der og faae Hjælp under Sygdoms- og Ulykkes-